

finde Indbendinger, vil jeg gøre opmærksom paa, at en af Indbendingerne lyder paa, at Korridorerne ere noget mangelfuldt belyste paa enkelte Partier. At det skulde være nogen stor Gene, det kan jeg dog ikke tænke mig. Bægtigere er maaste den Indbending, at nogle af Sengene ville komme til at vende imod Nord; men, saa vidt jeg ved, er det ganske almindeligt, jeg tror endog saa, at der er adskillige Sygestuer paa Kommunens store Hospital, som vende imod Nord. Men det, jeg vilde holde mig til med Hensyn til denne Sag, er, at Professor Stadfeldt, som har haft den særlige Opgave i Kommissionen at varetage Hospitalets Liv, har erklæret, at Planen Nr. 1 i Kommissionsbetænkningen var brugbar. Jeg støttes hyderligere ved at se den Minoritetsbetænkning, som er afgiven af Underudvalgets 2 bygningstyndige Medlemmer, Professorerne Peterfen og Fenger, der jo begge ere ansete Arkitekter. Disse 2 Mænd ere ikke blevne mere overbeviste af Udvalgsmajoriteten, end at de endnu sige, at der kan være Spørgsmaal om at blive paa den nuværende Plads. De sige, at der maa enten slaas af paa „Sengeantallet eller paa disse Fordringer, hvis man vil beholde Hospitalet paa dets nuværende Plads. Begge Muligheder turde efter vor Mening fortjene at drøftes endnu en Gang, naar Forslag om en ny Grund foreligger, navnlig hvis denne skal søges uden for Sagtevjen.“ Det viser altsaa, at den ene af de 2 Planer til at lade Frederiks Hospital blive paa sin nuværende Plads erklæres af det lægekyndige Medlem for brugbar, og at de to særlig bygningstyndige Medlemmer, som Kommissionen har haft, trods Majoriteten i Udvalget endnu fastholde, at man fremdeles bør drøfte, om ikke Hospitalet bør blive, hvor det ligger. Efter at jeg har gennemset denne Udvalgsbetænkning, forundrer det mig derfor, at Udvalget desuagtet saa bestemt, som det gør, afviser Spørgsmaalet om at lade Hospitalet ligge og bestemt slutter sig til at flytte det, det forekommer mig, at denne Betænkning indeholder gode Motiver til endnu en Gang at overveje ganske alvorligt, om vi ikke skulle lade Hospitalet blive paa dets nuværende Plads, og hvis man gaar til denne Overvejelse, og kommer til det Resultat, at Hospitalet forsvarelig kan udvides, hvor det ligger nu, bortfalder hele Nødvendigheden af at gaa til den store Transaktion med Kommunen. Der er ganske vist en hel Del andre Arealer, som man nok vilde have til Raadighed, nemlig til militære Djemed, men naar man gaar til anden Afdeling af Betænkningen, som er affattet af et andet Underudvalg, der

har haft til Opgave at drøfte Pladsen for de forskellige militære Etablissementer, saa finder man, at dette Underudvalg kan saa alle de militære Sager ordnede uden at benytte Fællederne. Tidligere har man staaet saaledes, at man ikke troede det muligt at saa Kaserer, Øvelsespladser osv. her ved Kjøbenhavn, uden at man nødvendigvis maatte have Fællederne. Jeg mindes fra et tidligere Udvalg, i hvilket jeg havde Sæde angaaende denne Sag, at den daværende Minister meget energisk fastholdt, at der ikke var anden Udvej, man maatte have disse Grunde, ellers kunde man ikke komme igennem. Nu interesserer det mig i meget høj Grad at se, at det Underudvalg, som har haft denne Side af Sagen under Overvejelse, og i hvilket særlig de militære Medlemmer have haft Sæde, har fundet en saadan Ordning forsvarelig, hvorved de nødvendige Foranstaltninger for de forskellige militære Etablissementer og Øvelsespladser o. s. v. uden uoverkommelige Omkostninger træffes, uden at berøre Fællederne. Det forekommer mig, at man der har faaet en af de allervæsentligste Hindringer fjernet, som man hidtil er stødt imod i denne Sag. Jeg henholder mig her til, hvad der findes i Betænkningen, og jeg skal i det hele taget anerkende, at det Underudvalg, der har haft med de militære Sager at gøre, udtaler sig med større Sikkerhed og Klarhed og egentlig ogsaa mere overbevisende end det Underudvalg, der har haft med Frederiks Hospital at gøre, og dette militære Underudvalg har altsaa erklæret, at man, for at tilfredsstille de af mig omtalte militære Djemed, ikke behøver at komme ind paa en Overenskomst med Kjøbenhavns Kommune om Fællederne. Det forekommer mig, at det i høj Grad maa lette Behandlingen af denne Sag, naar det maa anses for godtgjort, — og jeg vil indtil videre ifølge den Autoritet, som Underudvalget har gennem sine militære Medlemmer, gaa ud der fra — at vi ikke behøve at inlade os paa denne mærkelige Handel med Kjøbenhavns Kommune for at saa Kaserer, Øvelsespladser osv. i Orden. Saa bliver kun det ene Spørgsmaal tilbage, om vi af Hensyn til Frederiks Hospital behøve at gøre det, og derom har jeg nylig udtalt, at efter denne Kommissionsbetænkning er der stor Mulighed for, at maa paa forsvarelig Maade kan udvide og omhygge Frederiks Hospital paa dets nuværende Plads. Naar vi altsaa kunne hjælpe os og komme igennem til de forskellige Djemed, vi skulle have fyldestgjorte uden at gaa ind paa denne Afkod, saa tror jeg, at vi gøre klogt i, selv om det skulde blive lidt dyrere,